

Eksamenstermin: Ordinær, Vinter 2024-25
Del/delprøve/fase: Kandidatuddannelsen
Fag: Civilproces
Antal sider i opgaven (inkl. forside og evt. bilag): 7
Eksamensdato: 13. december 2024, kl. 09.00 - 13.00
WOAI: Skriftlig stedprøve med digital opgaveaflevering i WISEflow, brug af internet under prøven tilladt, egen PC påkrævet.
Brug af GAI tilladt: Nej
Tilladte hjælpemidler: Alle.
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Nærværende opgave.
Bemærkninger: Device monitor skal være installeret inden eksamen

Alle karakterer vil være indtastet den 27. januar 2025 inden kl. 12.00. Klagefristen er 14 dage efter opslagsdatoen.

Opgave 1

Flemming Flid, der var jurastuderende ved Aarhus Universitet, havde i sommeren 2022 sammen med sin kæreste besøgt den lokale Michelinrestaurant, Kokkerierne A/S, der var kendt for deres ”omakase-koncept”, hvor køkkenet fra aften til aften sammensatte menuen efter, hvad de havde fået ind fra lokale leverandører. Efter besøget havde både Flemming og hans kæreste fået det dårligt, og Flemming var overbevist om, at det skyldtes madforgiftning.

Da han i efteråret 2022 på Facebook faldt over en gruppe, hvor et større antal personer, der alle havde besøgt restauranten i juni eller juli måned samme år, forsøgte at organisere et søgsmål mod Kokkerierne, meldte han sig derfor straks ind i gruppen.

På gruppens side kunne Flemming Flid se, at Gitte Glud, der stod som administrator, havde foreslået at anlægge sagen som et gruppesøgsmål med påstand om, at Kokkerierne skulle betale godtgørelse for svie og smerte til hver af gæsterne for den periode, hvori han eller hun havde været syg.

Flemming Flid mente, at det var en god ide med et gruppesøgsmål, men han tænkte, at det kunne blive svært at få godkendt en sag om et erstatningskrav som gruppesøgsmål. Han skrev derfor til Gitte Glud og foreslog, at påstanden blev ændret til, at ”Kokkerierne skal anerkende at være erstatningsansvarlig for forgiftning af gruppemedlemmerne”. Det endte også med at blive den endelige påstand.

Gitte Glud udtog herefter som grupperepræsentant stævning på vegne af hende selv og i alt 50 andre kunder, som alle ved stævningens indlevering var indmeldt i Facebookgruppen. Gitte Glud havde ved brug af en afstemningsfunktion på Facebook fået oplysninger om, hvornår hvert af medlemmerne havde spist på Kokkerierne, men havde ikke herudover fået oplysninger fra de enkelte medlemmer. Af stævningen fremgik bl.a. som forslag til gruppesøgsmålets ramme, at sagen skulle angå ”Kokkeriernes erstatningsansvar over for personer, der i sommeren 2022 havde spist på Kokkerierne og som følge heraf var blevet syge”.

Kokkerierne, der var repræsenteret ved advokat Mohammad Mirza, nedlagde principalt påstand om afvisning under henvisning til, at betingelserne for at anlægge gruppesøgsmål ikke var opfyldt. Byretten udskilte spørgsmålet og afsagde den 15. august 2024 dom om, at betingelserne i retsplejelovens § 254 b, stk. 1, nr. 1 og 5, ikke var opfyldt.

Flemming Flid mente, at afgørelsen var klart forkert, men efter en afstemning i Facebookgruppen valgte Gitte Glud ikke at anke dommen. Flemming Flid rettede derfor henvendelse til advokat Rikke Rask, der på hans vegne udtog stævning med påstand om, at Kokkerierne skulle anerkende at være erstatningsansvarlig for hans og hans kærestes sygeforløb. Flemming havde ikke forinden drøftet denne påstand med sin kæreste, men han mente, at hun nok ville sætte pris på, at hendes krav også kom med i sagen.

Mohammad Mirza, der også i denne sag repræsenterede Kokkerierne, gjorde i et rettidigt svarskrift gældende, at sagen skulle afvises, og nedlagde subsidiært påstand om frifindelse.

Byretten indkaldte herefter parterne til et forberedende retsmøde med henblik på at drøfte spørgsmålet om afvisning samt sagens gang i øvrigt. Retten indledte mødet med at spørge om parternes bemærkninger til afvisningspåstanden.

Mohammad Mirza gjorde for Kokkerierne overordnet gældende, at der var tale om de samme parter og om samme tvist, således at den første dom måtte have (negativ) retskraft. Heroverfor gjorde Rikke Rask gældende, at der ikke i den første dom stod noget om Flemming Flids erstatningskrav, og at Flemming i øvrigt ikke kunne være bundet, når han ikke havde været enig i, at sagen skulle opgives.

Mohammad Mirza gjorde derudover gældende, at Flemming Flid ikke havde retlig interesse i den nedlagte påstand, som vedrørte både ham og hans kæreste, og at han under alle omstændigheder burde have anlagt sagen som et fuldbyrdelsessøgsmål. Rikke Rask, der ikke var uenig i, at kravet principielt kunne være opgjort som grundlag for en fuldbyrdelsespåstand, gjorde heroverfor gældende, at det måtte være op til hende, hvordan påstanden skulle formuleres.

På mødet drøftede parterne endvidere den mulige bevisførelse, og Rikke Rask meddelte, at hun ønskede at afhøre chefkokken på Kokkeriet, Akari Anzu, hvilket Mohammad Mirza protesterede imod.

Retten fastsatte på den baggrund en frist for begge parters skriftlige bemærkninger til vidnespørgsmålet, hvorefter retten ville træffe afgørelse.

I et rettidigt indlæg uddybede Rikke Rask, at hun ønskede at afhøre Akari Anzu om bl.a. køkkenets hygiejnetiltag, og om restaurantens køb af råvarer i sommeren 2022.

Ligeledes i et rettidigt indlæg bestred Mohammad Mirza, at der var grundlag for at tvinge Akari Anzu til at afgive forklaring. Akari Anzu ejede 30 procent af Kokkerierne A/S, hvor hun stod for den daglige drift af restauranten og bl.a. havde det fulde ansvar for alt, hvad der foregik i køkkenet. Mohammad Mirza mente derfor ikke, at hun var underlagt reglerne om vidners pligt til at afgive forklaring.

Spørgsmål

- 1. Var byrettens afgørelse om, at betingelserne i retsplejelovens § 254 b, stk. 1, nr. 1 og 5, ikke var opfyldt, korrekt?**
- 2. Er afgørelsen i gruppesøgsmålssagen bindende for Flemming Flid, og kan den anden sag mod Kokkerierne som følge heraf afvises ud fra retskraftsbetragtninger?**
- 3. Skal sagen afvises som følge af manglende retlig interesse?**
- 4. Er Akari Anzu omfattet af reglerne om vidnepligt?**

Opgave 2

Byggeteknik A/S (Herefter "Byggeteknik"), der havde hovedkontor i Sønderborg, blev i 2022 hyret af *BauWerk GmbH* (herefter "BauWerk"), en tysk byggevirksomhed med hovedkontor i München, til at udføre totalentreprise på et kontorbyggeri i München. Parterne havde aldrig kontraheret sammen før, og efter langvarige forhandlinger indgik de derfor en meget detaljeret kontrakt. Af kontraktens punkt 11, fremgik følgende:

"11. Lovvalg og voldgift

Tvister, der er omfattet af denne aftale, skal løses efter tysk ret."

Projektet skulle ifølge aftalen være færdigt i september 2023, men på grund af uforudsete problemer med leverancer af byggematerialer blev projektet forsinket, og det blev ikke færdigt til den aftalte tid. I februar 2024 kontaktede BauWerk Byggeteknik og anførte, at Byggeteknik var ansvarlig for forsinkelsen, og desuden var dele af arbejdet udført på en måde, der ikke levede op til den aftalte standard. BauWerk fremsatte derfor krav om, at arbejdet skulle udbedres, samt at der skulle ydes erstatning for de økonomiske tab, forsinkelsen havde medført, hvilket de anslog til at være ca. 400.000 EUR. BauWerk undlod derudover at betale den sidste rate af entreprisesummen på 20.000 EUR. Byggeteknik afviste samtlige forhold og hævdede, at forsinkelsen var forårsaget af forhold udenfor deres kontrol, herunder leveringsproblemer fra en underleverandør.

Da parterne efter en del mailkorrespondance og inspicering af byggeriet stadig ikke kunne blive enige, anlagde Byggeteknik den 6. marts 2024 sag ved Retten i Sønderborg. Byggeteknik nedlagde påstand om, at BauWerk skulle anerkende, at Byggeteknik ikke var erstatningsansvarlig for forsinkelserne, at arbejdet var udført i overensstemmelse med kontrakten, og endelig at BauWerk skulle tilpligtes at betale restentreprisesummen på 20.000 EUR. Stævningen var udførligt udformet og vedlagt en del dokumenter, herunder kontrakten og den lange mailudveksling parterne havde haft efterfølgende.

Ved svarskrift af 13. marts 2024 nedlagde BauWerk principal påstand om, at sagen skulle afvises, og subsidiær påstand om frifindelse. Det var BauWerks egen jurist, Ragna Ravn, der udarbejdede svarskriftet. Da Ragna i sin studietid havde været på udveksling i Danmark, havde hun kendskab til dansk ret. Til støtte for afvisningspåstanden gjorde Ragna på vegne af BauWerk gældende, at parterne havde aftalt voldgift. Dette var altid en forudsætning for BauWerk, når de indgik entrepriseaftaler, og det

fulgte i øvrigt implicit af aftalens punkt 11, idet det fremgik af overskriften og var almindeligt i byggebranchen. Da Ragna var sikker på sin sag, havde hun samme dag fremsendt en skriftlig anmodning om, at sagen skulle behandles ved voldgift til Byggeteknik. Hun gjorde derfor yderligere gældende, at Retten i Sønderborg skulle udsætte sagen og afvente voldgiftsrettens afgørelse af, om voldgiftsretten havde kompetence.

Byggeteknik kommenterede afvisningspåstanden kortfattet i et processkrift af 15. marts 2024. Selskabet gjorde gældende, at det ikke fulgte af kontrakten, at der var aftalt voldgift, og at de i øvrigt slet ikke havde drøftet voldgift under forhandlingerne. Det var parterne enige om. Den 27. marts 2024 traf Retten i Sønderborg afgørelse. Af kendelsens begrundelse fremgik, at retten havde kompetence til at prøve, hvorvidt parterne havde aftalt voldgift, og at retten ikke anså dette for at være tilfældet, hvorfor afvisningspåstanden ikke blev taget til følge. Samme dag pålagde Retten i Sønderborg BauWerk at fremkomme med et nyt processkrift vedrørende de materielle forhold i sagen senest den 15. april 2024.

I starten af april kontaktede Ragna Ravn den danske advokat, Søren Svendsen, og bad ham om at repræsentere BauWerk i sagen. Den 15. april 2024 uploadede Søren et nyt processkrift på sagsportalen, hvori han påstod afvisning med henvisning til, at Retten i Sønderborg ikke var rette værneting, da sagen retteligt skulle være anlagt ved Retten i München. Byggeteknik uploadede herefter et processkrift og anførte, at Retten i Sønderborg var rette værneting, da sagen i sin væsentlighed vedrørte, hvorvidt der kunne rettes et erstatningskrav mod dem, og de var derfor reelt sagsøgte. Byggeteknik gjorde ligeledes gældende, at afvisningspåstanden var fremkommet for sent. Den 29. april 2024 traf Retten i Sønderborg kendelse om, at den havde kompetence til at behandle sagen. Retten fastsatte herudover tidspunkt for et telefonisk retsmøde til mandag den 13. maj 2024, kl. 10.

Den 13. maj 2024 kl. 10 mødte Byggeteknik til det telefoniske retsmøde ved deres advokat, Tyge Troelsen. Hverken Søren Svendsen eller andre fra BauWerk mødte. Retten forsøgte derfor at ringe til Søren Svendsens kontor, men der var ingen, der besvarede opkaldet. Tyge Troelsen anmodede herefter retten om at afsige dom.

Søren Svendsen havde arbejdet hjemmefra, da han overvejede at kære kendelsen af 29. april 2024. Han havde derfor glemt at ringe til retten på tidspunktet for det telefoniske retsmøde. Da han om

eftermiddagen kom i tanke om mødet, ringede han straks til retten og oplyste, at han havde glemt at få noteret tidspunktet for det telefoniske retsmøde i sin kalender, da han havde koncentreret sig om kærefristen, der rettelig udløb samme dag, og anmodede derfor retten om at udsætte sagen og beramme et nyt telefonisk retsmøde.

Retten afsagde senere på dagen dom i overensstemmelse med den af Byggeteknik nedlagte påstand og uploadede straks denne dom på sagsportalen.

Da der nu var afsagt dom i sagen, gik Søren Svendsen i gang med at udarbejde en ankestævning, som han uploadede på sagsportalen mandag den 10. juni 2024. Dagen efter talte han med en kollega om sagen. Kollegaen mente, at han skulle søge om genoptagelse og ikke anke, og den 11. juni 2024 anmodede han derfor retten om at genoptage sagen. Landsretten afviste den 14. juni anken, og samme dag bestemte Retten i Sønderborg, at anmodningen om genoptagelse ikke kunne tages til følge.

Spørgsmål

- 1. Er rettens afgørelse af 27. marts 2024 korrekt?**
- 2. Var rettens afgørelse af 29. april 2024 om at fortsætte sagen korrekt?**
- 3. Var rettens afgørelse af 13. maj 2024 korrekt?**
- 4. Var landsrettens og byrettens afgørelser af 14. juni 2024 korrekte?**